

Kitab Daniél - Nomer Saratus Salapan Puluh Dalapan

Pasamoan Ilahi jeung Kasaluyuan Kenabian: Peran 144.000 dina Kerangka Éskatologis Daniel 11:40

Jeff Pippenger
2024-05-01

Urang keur nempatkeun garis kapapaan, garis Republik anu murtad, garis Protestan anu murtad, jeung garis saratus opat puluh opat rébu kana sajarah nu disumputkeun dina ayat kaopat puluh tina Daniel pasalABELAS. Ayeuna urang keur ngulas yén Kristus ngumpulkeun umat-Na dua kali, sarta sakabéh gambaran ngeunaan ngumpulkeun umat-Na pikeun kadua kalina ngawakilan prosés pamaségelan panungtungan pikeun saratus opat puluh opat rébu.

Nalika lambang ilahi turun dina hiji garis reformasi, Gusti lajeng ngumpulkeun hiji umat pilihan, anu saterusna diuji. Dina panutupan prosés pangudagan éta aya hiji paburencay, anu tuluy dituturkeun ku pangumpulan-Na ka umat pilihan éta pikeun kadua kalina, sanajan loba anu ditinggalkeun ku sabab gagal dina prosés pangudagan. Kristus mimiti ngumpulkeun murid-murid-Na dina baptisan-Na, sarta dina kayu salib murid-murid téh paburencay. Sanggeus kabangkitan-Na Anjeunna ngumpulkeun murid-murid-Na pikeun kadua kalina saméméh Pentakosta. Garis ieu nandeskeun yén hiji pangumpulan kadua dilaksanakeun ka saratus opat puluh opat rébu pas saméméh hukum Minggu, anu dilambangkeun ku Pentakosta. Kayu salib nandakeun hiji kaceuceub, anu dituturkeun ku hiji pangumpulan kadua.

Pangumpulan anu kadua sanggeus salib dimimitian nalika Kristus turun sanggeus papanggihan jeung Rama-Na saatos kabangkitan-Na. Nalika lambang ilahi turun, umat Allah kudu ngadahar éta amanat, jeung sanggeus Kristus turun, Anjeunna tuang babarengan jeung para murid.

Sarta kajadian, waktu anjeunna linggih tuang jeung maranéhna, anjeunna nyandak roti, terus ngaberkahan, mecahkeun, jeung maparin ka maranéhna. Geus kitu panon maranéhna kabuka, tuluy maranéhna ngawanoh ka anjeunna; sarta anjeunna leungit tina paningal maranéhna.
Lukas 24:30, 31.

Dina pasamoan kadua sanggeus salib, Kristus “ngahiliwirkeun” Roh Suci ka murid-murid-Na.

“Kalakuan Kristus nalika ngembuskeun Roh Suci ka murid-murid-Na, sarta nalika maparin karapihan-Na ka maranéhna, téh ibarat sawatara tetes sateuacan hujan nu leubeut anu bakal dipaparinkeun dina poé Pentakosta.” Spirit of Prophecy, jilid 3, 243.

Dina rapat kadua sanggeus kapeupeus harepan tanggal 19 April 1844, Kristus nyabut panangan-Na tina kasalahan taun 1843.

“Jalma-jalma satia éta, anu ngalaman kuciwa, anu teu sanggup ngartos naha Gustina henteu sumping, henteu ditinggalkeun dina poék. Maranéhna deui dipingpin kana Kitab Suci

maranéhna pikeun nalungtik mangsa-mangsa nubuat. Panangan Gusti dicabut tina angka-angka éta, sarta kasalahan éta dipedar. Maranéhna ningali yén mangsa-mangsa nubuat éta ngahontal taun 1844, sarta yén bukti anu sarua anu geus maranéhna kemukakeun pikeun némbongkeun yén mangsa-mangsa nubuat ditutup dina taun 1843, ngabuktikeun yén éta bakal mungkas dina taun 1844.” Early Writings, 237.

Dina waktos kakecewaan éta malaikat kadua turun bari mawa “tulisan dina pananganana.”

“Malaikat séjén anu perkasa dipasrahkeun pikeun turun ka bumi. Isa nempatkeun hiji tulisan dina leungeunna, sarta nalika anjeunna sumping ka bumi, anjeunna ngagero, ‘Babul geus rubuh, geus rubuh.’” Early Writings, 247.

Prosés pangnyoba anu dimimitian ku datangna malaikat kadua, réngsé dina pasamoan kémah di Exeter nalika Roh Suci dicurahan sarta talatahna ngaguluyur kawas gelombang pasang. Prosés pangnyoba éta sacara écés dipikawanoh sanggeus salib nalika mangsa nepi ka dicurahkeunana Roh Suci dina Pentakosta dipiheulaan ku hiji kurun waktu lima puluh poé, anu satuluyna diwangun ku hiji kurun waktu opat puluh poé, tuluy diteruskeun ku hiji kurun waktu sapuluh poé anu réngsé dina Pentakosta.

“Umat Allah kudu terus-terusan ngajugjug ka Mantenna dina doa. Sanggeus murid-murid mimiti geus nyéépkeun sapuluh poé dina panyuhun jeung pangdu’a, sanggeus sagala pasulayan geus dipiceun, sarta maranéhna ngahiji dina pamariksaan haté anu jero, jeung dina pangakuan sarta miceun dosa-dosa, jeung dina silih deukeutan dina pakumpulan suci, kakara Roh Suci sumping ka maranéhna, sarta jangji Kristus kacumponan. Aya curahan Roh Suci anu kacida endahna. Ujug-ujug kadéngé ti sawarga sora kawas angin anu ngaguruh pisan, sarta éta ngeusi sakuliah imah tempat maranéhna calik. ‘Jeung dina poé anu sarua kira-kira tilu rébu jiwa ditambahan ka maranéhna.’” Review and Herald, 11 Maret 1909.

Salila opat puluh poé éta, Kristus hadir ngajar murid-murid, tuluy Anjeunna naék ka sawarga. Sapuluh poé saterusna mangrupikeun mangsa panyiapan saméméh kucuran Pentakosta tina Roh Suci. Opat puluh poé pangajaran anu nyusul sanggeus salib téh saluyu jeung 19 April 1844 nepi ka mimiti rapat kémah Exeter dina 12 Agustus 1844. Sapuluh poé anu miheulaan Pentakosta ngawakilan 12 nepi ka 17 Agustus 1844, waktu kaum Millerit ngahiji dina pesen Ceurik Tengah Peuting anu dibawa ku Samuel Snow. Dina rapat kémah éta, dua golongan ditembongkeun, jeung ngan hiji golongan anu narima kucuran Pentakosta dina panutup éta rapat. Dina mangsa anu diwakilan ku opat puluh poé éta, hiji golongan narima pangajaran, sedengkeun golongan nu séjén nolak pangajaran éta. Nalika Ceurik Tengah Peuting sumping, hiji golongan miboga minyak, ari golongan nu séjén mah henteu.

“‘Sabab panganten pameget lalangse, maranehanana kabéh ngantuk tuluy saré.’ Ku lalangséna panganten pameget dilambangkeun lalampahanana waktu nalika Gusti diarepkeun datang, kuciwa, jeung nu katingalina siga aya panundaan. Dina mangsa kateupastian ieu, minat jalma-jalma anu dangkal jeung satengah hate geuwat mimiti goyah, sarta usaha maranehanana jadi kendur; tapi jalma-jalma anu iman maranehanana dumasar kana pangaweruh pribadi kana Alkitab miboga batu karang handapeun sukuna, anu teu bisa dikumbah leungit ku ombak kuciwa. ‘Maranehanana kabéh ngantuk tuluy saré,’ hiji golongan dina kaayaan teu paduli sarta

ngantep iman maranehanana leupas, sedengkeun golongan séjén sabar nungguan nepi ka cahaya anu leuwih écés dipasihkeun. Sanajan kitu, dina peuting pangadilan éta golongan anu ahir téh katingalina nepi ka sawatara tingkat kaleungitan sumanget jeung bakti maranehanana. Jalma-jalma anu satengah hate jeung dangkal teu bisa deui nyangreud kana iman dulur-dulur maranehanana. Masing-masing kudu nangtung atawa runtuh pikeun dirina sorangan.” The Great Controversy, 395.

Salila sapuluh poé nu mingpin ka Pentakosta, sarta dina mangsa pasamoan kémah di Exeter, Kristus ngumpulkeun umat-Na pikeun kadua kalina saméméh éta umat mawa pesen-Na ka dunya. Nalika malaikat katilu turun dina 22 Oktober 1844, rombongan leutik éta kuciwa deui sarta paburencay, tapi hiji mangsa pangajaran dimimitian dina 22 Oktober 1844 waktu Kristus mingpin umat-Na asup ka Tempat Nu Maha Suci. Dina taun 1849, Gusti ngalegaan deui panangan-Na pikeun kadua kalina guna ngumpulkeun deui jalma-jalma anu ku Mantenna geus dikumpulkeun kaluar tina kuciwa tanggal 19 April jeung 22 Oktober 1844.

Dina taun 1844, pituduh éta patali jeung talatah anu dicekel ku malaikat katilu dina pananganna nalika manéhna turun, tapi dina “mangsa mamang jeung kateupastian” anu nyusul sanggeus kuciwa anu gedé, loba anu leungit jalanna. Dina taun 1849, pagawéan ngumpulkeun kamanan leutik anu paburencay mimiti dijalankeun, tapi anu digambarkeun ku sajarah éta téh nya éta éléhna taun 1863, jeung Kades anu kahiji pikeun Israél modéren. Kameunangan anu bakal datang tina saratus opat puluh opat rébu jeung pagawéan maranéhna dina Kades anu kadua jadi katunda.

Nalika Gusti turun dina tanggal 11 Séptémber 2001, Anjeunna ngumpulkeun umat-Na dina poé-poé pamungkas, maparin dahareun rohani-Na ka maranéhna pikeun didahar, ngahémbuskeun Roh-Na ka éta umat nalika Anjeunna mimiti nyiraman hujan panungtungan, sarta Anjeunna ogé ngamimitian hiji prosés pangbakalan anu ngarah ka tanggal 18 Juli 2020, nalika umat-Na dina poé-poé pamungkas kuciwa sarta paburencay. Salila tilu satengah poé maranéhna paéh di jalan. Boh tilu satengah poé éta, boh mangsa opat puluh poé dina jaman Kristus, ngalambangkeun hiji padang gurun. Ieu ogé dilambangkeun ku mangsa ti 19 April 1844 nepi ka 12 Agustus 1844, sarta ogé ku mangsa ti 22 Oktober 1844 nepi ka 1849.

Ti bulan Juli 2023 nepi ka hukum Minggu, nyaéta sapuluh poé anu miheulaan Pentakosta, pasamoan kémah di Exeter ti tanggal 12 Agustus nepi ka 17 Agustus, jeung mangsa ti 1849 nepi ka 1863, sakabéhna silih saluyu. Éta ngawakilan mangsa pangumpulan kadua umat Allah dina poé-poé panungtungan. Mangsa ti kuciwa nepi ka curahan Roh Suci kabagi jadi dua mangsa anu béda écés.

Dina sajarah nu nyumput dina ayat kaopat puluh tina Daniel pasal sabelas, garis Protestantisme nu murtad (garéja nominal), garis Adventisme Poé Katujuh Laodikea (Adventisme nominal), garis Katolikisme, jeung garis Protestantisme sajati, kabéh kagambarkeun. Opat garis éta ngagambarkeun Protestantisme sajati dina pasulayan jeung hiji pakumpulan tilu rupa, nyaéta naga (Yudas), sato galak (Katolikisme), jeung nabi palsu (Protestantisme nu murtad).

Dina sajarah nu disumputkeun anu sarua éta, galur Republikanisme murtad ogé digambarkeun. Dina éta galur, hiji paséa antara pihak Demokrat (naga) jeung pihak Républik (gambar sato galak)

dipidangkeun. Pihak Républik bakal mingpin dina ngawangun gambar pikeun sato galak, sarta ku ngalakukeun kitu éta némbongkeun sipat-sipat nubuatiah tina sato galak éta (kapapaan). Dina Firman Allah, kapapaan, anu mangrupa raja kalér sarta ogé sato galak, dipaparin Mesir, (naga) minangka pambayaran pikeun jasa-jasa anu geus dipigawé lantaran dipaké ku Allah salaku pakakas panghukuman.

He anak manusa, Nebukadrezsar raja Babul geus nyababkeun baladna ngalakonan pagawean anu beurat ngalawan Tirus; unggal sirah jadi botak, jeung unggal taktak jadi lecet; tapi manéhna teu meunang upah, kitu deui baladna, tina Tirus, pikeun pagawean anu geus dipilampahna ngalawan éta: Ku sabab éta, kieu dawuhan Gusti Allah; Tingali, Kami bakal maparin tanah Mesir ka Nebukadrezsar raja Babul; sarta manéhna bakal mawa rahayatna anu loba, jeung mawa rampasanana, jeung mawa jarahanana; sarta éta bakal jadi upah pikeun baladna. Kami geus maparin tanah Mesir ka manéhna pikeun pangburuhna anu ku éta manéhna geus ngalakonan pangawula ngalawan éta, lantaran maranéhna geus digawé pikeun Kami, dawuhan Gusti Allah. Dina poé éta Kami bakal nyababkeun tanduk kulawarga Israil mimiti bertunas, sarta Kami bakal maparin ka anjeun muka sungut di tengah-tengah maranéhna; sarta maranéhna bakal nyaho yén Kami teh PANGERAN. Yehezkiel 29:18–21.

Nebukadnesar, anu dina ieu petikan téh raja ti kalér, dipaparin tanah Mesir jadi ganjaranana, ku kituna ngalambangkeun yén dina poé-pocé panungtungan, kapausan dipaparin Mesir, nyaéta naga, nyaéta sapuluh raja, nyaéta Perserikatan Bangsa-Bangsa, anu satuju pikeun masrahkeun karajaan maranéhna nu katujuh ka sato galak salila sawatara waktu pondok.

Jeung sapuluh tanduk anu ku maneh ditingali aya dina éta sato galak, éta bakal ngéwa ka éta palacuran, sarta bakal ngajadikeun manehna tumpur jeung taranjang, sarta bakal ngadahar dagingna, jeung ngabakar manehna ku seuneu. Sabab Allah geus nempatkeun kana hate maranéhnanana supaya ngalaksanakeun pangersa-Na, jeung supaya sapuk, sarta masrahkeun karajaan maranéhnanana ka éta sato galak, nepi ka pangandika Allah tuntas kalaksanakeun. Wahyu 17:16, 17.

Pamayaran nubuat ieu ogé digambarkeun dina Daniel pasal sabelas ayat opat puluh dua.

Anjeunna ogé bakal ngalegaan leungeunna ka nagara-nagara; sarta tanah Mesir moal luput. Daniel 11:42.

Kapausan papacy ngungkulan kakawasaan naga dina mangsa hujan pandeuri, sabab pambayaran ieu kalaksanakeun “dina” “poé” nalika Allah “ngajadikeun tanduk kulawarga Israil mimiti mekar.” Hujan éta anu nyababkeun Israil Allah mimiti mekar, jeung poé éta dimimitian dina 11 Séptémber 2001, anu mangrupa poé angin ti wétan.

Jalma-jalma anu bakal datang ti Yakub ku Mantenna bakal dijadikeun ngakar pageuh; Israél bakal mekar jeung nguncup, sarta ngeusian sakuliah beungeut dunya ku buah. Naha Mantenna geus neunggeul anjeunna, sakumaha Mantenna neunggeul jalma-jalma anu neunggeul anjeunna? atawa naha anjeunna dipaehan nurutkeun pambantaian jalma-jalma anu dipaehan ku anjeunna? Kalawan ukuran, nalika éta mimiti némbul, Gusti bakal ngabales jeung éta; Mantenna nahan angin-Na anu kasar dina poé angin ti wetan. Ku sabab kitu, kajahatan Yakub

bakal dipupus; jeung ieu sakabéh buahna, nya éta ngaleungitkeun dosana; nalika anjeunna ngajadikeun sakabéh batu altar kawas batu kapur anu ditumbuk nepi ka remuk, rungkun-rungkun suci jeung arca-arca moal nangtung deui. Yesaya 27:6–9.

Mesir dipasrahkeun ka sato paus nalika hujan pamungkas keur dicurahkeun. Hujan pamungkas mimiti nyiprat nalika angin wetan, anu ngalambangkeun Islam tina cilaka katilu, “ditahan,” atawa dicegah, dina 11 Séptémber 2001. Tuluy hujan éta mimiti diukur, (disipratkeun) ka Israil nalika maranéhna mimiti mekar. Dina hukum Minggu, nalika cilaka katilu datang deui, hujan pamungkas dicurahkeun tanpa ukuran. Antara 11 Séptémber 2001 jeung hukum Minggu anu geura datang, “kajahatan Yakub” diberesihan, sarta kecap Ibrani pikeun “dibéresihan” hartina “dijieun panebusan”. Dina hukum Minggu sato paus dipasrahkeun Mesir (naga), nalika éta sapuluh raja ngalakukeun jina rohani jeung kapausan ku ngawangun hiji gambar sato anu sadunya.

Saméméh hukum Minggu, dina mangsa pamasangan segel ka saratus opat puluh opat rébu, tanduk Republik anu murtad ngawangun hiji gambar ka sato galak babarengan jeung tanduk Protestan anu murtad, sarta dina éta jalur nubuatan pihak Republik unggul ngalawan pihak Démokratik, sabab pihak Démokratik téh hiji kakawasaan naga, sedengkeun pihak Republik téh kakawasaan anu ngawangun gambar kapausan.

Dina sajarah nuju ngeunaan sato galak bumi, ahir partéy Démokratik jeung ahir partéy Républikan geus dipikawanoh. Éta dua partéy ngawangun tanduk Républikanisme, tapi éta ogé nandaan hiji pasulayan internal anu ngalungkungan sakabéh sajarah sato galak bumi. Tanduk éta (Républikan) ngandung hiji mikrokosmos internal tina dua tanduk sato galak bumi.

Dina kasaksian karajaan Media jeung Persia, tanduk anu pamungkas téh nu naék leuwih luhur, jeung Partéy Démokrat mimitina mucunghul heula dina sajarah Amérika, tapi dina ahirna Partéy Républik naék leuwih luhur sarta ngéléhkeun Partéy Démokrat. Dina sajarah hujan panungtungan, anu dimimitian dina 11 Séptémber 2001, kaum globalis, Partéy Démokrat anu diilhaman ku naga, naék kaluar tina liang jero taya tungtung dina Wahyu pasal sabelas sarta maéhan Partéy Républik ku cara maling pamilihan taun 2020. Perang maranéhna ngalawan Trump (jeung Partéy Républik) dimimitian nalika anjeunna ngumumkeun pencalonanana dina taun 2015, sarta éta ngan beuki ngagedéan ti titik éta ka hareupna.

Nalika Demokrat maling pamilihan dina taun 2020, maranéhna tuluy ngalaksanakeun Sidang Pelosi; ari nalika Trump ngumumkeun kampanye katiluna dina taun 2022, kasiéun nyorang ka Demokrat, sarta amarah maranéhna ngan beuki ngagedéan, tuluy maranéhna narajang ka Trump jeung para pangrojongna kalawan murka anu kacida, sabab maranéhna terang yén waktu maranéhna geus pondok. Maranéhna ngarayakeun pupusna anjeunna, tapi nalika anjeunna ngadeg deui, kasiéun anu kacida nempuh ka maranéhna.

Jeung lamun maranéhna geus ngarampungkeun kasaksian maranéhna, éta sato galak anu naék ti jurang nu taya handapna bakal ngayakeun perang ngalawan maranéhna, sarta bakal ngéléhkeun maranéhna, tuluy maéhan maranéhna. Jeung layon-layon maranéhna bakal ngagolér di jalan kota anu gedé, anu sacara rohani disebut Sodom jeung Mesir, tempat ogé Gusti urang disalib. Jeung jalma-jalma ti bangsa-bangsa jeung katurunan-katurunan jeung

basa-basa jeung nagara-nagara bakal nenjo layon-layon maranéhna salila tilu poé satengah, sarta moal ngidinan layon-layon maranéhna dikurebkeun. Jeung jalma-jalma anu cicing di bumi bakal sukacita ku sabab maranéhna, sarta bakal riramean, sarta bakal silih kirim hadiah; sabab dua nabi ieu geus nyiksa jalma-jalma anu cicing di bumi. Jeung sanggeus tilu poé satengah, Roh kahirupan ti Allah asup ka maranéhna, sarta maranéhna nangtung dina suku maranéhna; sarta kasieun anu gedé tumiba kana jalma-jalma anu nenjo maranéhna. Wahyu 11:7–11.

Mangsa anu nandaan ahirna partéy Demokrat téh nyaéta ti mimiti pelantikan Biden dina taun 2021 nepi ka pelantikan Trump dina taun 2025. Mangsa éta dimimitian ku Pelosi Trials, anu saéstuna murni henteu saluyu jeung konstitusi sarta sapinuhna ngabogaan sipat pulitik. Sajarah éta, anu ngagambarkeun pupusna présidén kagenep ti saprak waktu ahir dina taun 1989 nepi ka présidén kadalapan anu asalna tina tujuh, dimimitian ku pangadilan-pangadilan pulitik (Pelosi Trials), sarta ditungtungan ku pupusna partéy Demokrat, jeung sakumpulan kadua Pelosi Trials, nalika sasaran-sasaran pulitik dibalikeun.

Gambaran sajarah éta kapanggih dina pasal ka sabelas tina Wahyu, anu manggihan panggenepan kahijina dina Révolusi Perancis. Révolusi Perancis téh mangrupa conto sajarah klasik ngeunaan jinis perang pulitik guillotine anu nandakeun hiji golongan pamaréntah maéhan golongan pamaréntah séjén, tuluy kakawasaan pamaréntah anu sarua éta pisan digulingkeun sarta dikaniaya ku maranéhna sorangan.

Mangsa ti pelantikan Biden jeung Sidang Pelosi, nepi ka pelantikan kadua Trump jeung dibalikeunna Sidang Pelosi, nandaan ahirna partéy Démokrat, sarta nandaan iraha Trump ngulangkeun palaksanaan sakumpulan parentah éksékutip anu geus dilambangkeun ku Alien and Sedition Acts. Palaksanaan parentah-parentah éksékutip éta baris ngamimitian Sidang Pelosi anu kadua sarta nandaan awal mangsa nalika gambar sato galak mimiti diwujudkeun kalayan saéstuna. Mangsa éta réngsé dina palaksanaan hukum Minggu, ku kituna mangsa éta dimimitian ku parentah-parentah éksékutip anu sajajar jeung Alien and Sedition Acts, sarta ditungtungan ku hukum Minggu. Di dinya partéy Republik ngahontal ahirna.

Duanana mangsa anu ngalambangkeun panutupan Partéy Démokratik teras Partéy Républikan téh pakait sacara nubuat, sarta dilambangkeun ku mangsa dua puluh dua taun ti 1776 nepi ka 1798. Mangsa éta miboga tilu pananda jalan: Déklarasi Kamerdikaan dina 1776, tilu welas taun ti harita Konstitusi, tuluy Alien and Sedition Acts taun 1798. Tilu pananda jalan éta manggihan panggenepanana dina garis Partéy Démokratik jeung Républikan, sanajan panerapan pananda jalan nu kadua jeung katilu aya dina titik anu béda dina masing-masing garis.

Urang baris ngajelaskeun ieu waymarks jeung panggenepanana dina artikel salajengna.

“Ngan aya ngan dua golongan, Sétan digawé ku kakawasaanana anu bengkok jeung nipu, sarta ku pangdelengan anu kuat anjeunna nyekel sakumna anu henteu tetep cicing dina bebeneran, anu geus ngabelokkeun ceulina tina bebeneran, sarta malik kana carita-carita palsu. Sétan sorangan henteu tetep cicing dina bebeneran, anjeunna téh rusiah kajahatan. Ku kalicikanana anjeunna méré ka kasalahan-kasalahanana anu ngancurkeun jiwa rupa lahir bebeneran. Dina

hal ieu ayana kakawasaanana pikeun nipu. Ku sabab éta téh palsuan tina bebeneran, Spiritualisme, Teosofi, jeung rupa-rupa panipuan sajinisna meunang kakawasaan anu kitu gedéna kana pikiran manusa. Dina hal ieu katingali pagawéan Sétan anu kacida pinterne. Anjeunna pura-pura jadi Jurusalamet manusa, nu mawa kahadéan pikeun umat manusa, sarta ku kituna anjeunna leuwih gampang ngagiring korbanna kana karuksakan.

“Urang dipapatahan dina firman Allah yén waspada anu taya sare téh mangrupa harga kaamanan. Ngan dina jalan bebeneran jeung katangtuan anu lempeng urang bisa luput tina kakawasaan nu ngagoda. Tapi dunya geus kajiret. Kacerdikan Sétan digunakeun pikeun nyusun rarancang jeung rupa-rupa cara anu teu kaitung lobana guna ngahontal maksudna. Pura-pura geus jadi hiji seni anu pohara mumpuni keur manéhna, sarta manéhna digawé dina panyamaran minangka malaikat caang. Ngan panon Allah wungkul anu bisa nenjo akal-akalanana pikeun ngotoran dunya ku asas-asas palsu jeung ngabinasakeun, anu dina lahirna mintonkeun rupa kahadéan anu sajati. Manéhna digawé pikeun ngawatesan kabébasan agama, sarta mawa kana dunya kaagamaan hiji rupa pangawulaan. Organisasi-organisasi, lembaga-lembaga, iwal lamun dijaga ku kakawasaan Allah, bakal digerakkeun dina parentah Sétan pikeun nundukkeun manusa ka panguasaan manusa; sarta panipuan jeung kalicikan bakal ngagem rupa sumanget pikeun bebeneran, jeung pikeun kamajuan Karajaan Allah. Naon baé dina prak-prakan urang anu henteu sakabéhna kabuka siga beurang, éta kaasup kana cara-cara pangéran kajahatan. Cara-cara anjeunna dipraktékkeun malah di antara urang Advent Hari Katujuh, anu ngaku boga bebeneran anu maju.”

“Lamun manusa ngalawan kana panggeuing anu dipasihkeun ku Gusti ka maranéhna, maranéhna malah jadi pamingpin dina lampah-lampah jahat; jalma-jalma kitu nganggap dirina boga hak-hak husus Allah—maranéhna wani ngalakukeun naon anu ku Allah sorangan moal dipigawé dina usaha ngadalikeun pikiran manusa. Maranéhna ngawanohkeun cara-cara jeung rencana-rencana sorangan, sarta ku kasalahpahaman maranéhna ngeunaan Allah, maranéhna ngaleuleuskeun iman batur kana bebeneran, sarta ngasupkeun prinsip-prinsip palsu anu bakal gawé kawas ragi pikeun ngotorkeun jeung ngarusak lembaga-lembaga jeung jamaah-gereja urang. Naon waé anu nurunkeun pamahaman manusa ngeunaan kabeneran, jeung kaadilan, jeung pangadilan anu teu pilih kasih, naon waé rekayasa atawa piwulang anu nempatkeun para pagawé manusa milik Allah dina kakawasaan pikiran manusa, ngaruksak iman maranéhna ka Allah; éta misahkeun jiwa ti Allah, sabab éta nyasabkeun jauh tina jalan kajujuran anu pageuh jeung kabeneran.

“Allah moal ngabenerkeun sagala rupa akal-akalan anu ku éta manusa, sanajan saeutik pisan, marentah atawa neken sasamana. Hiji-hijina pangharepan pikeun manusa anu geus murag kana dosa nyaéta neutep ka Yesus, sarta narima Anjeunna minangka hiji-hijina Jurusalamet. Pas manusa mimiti nyieun aturan beusi pikeun jalma-jalma séjén, pas manéhna mimiti masangkeun kekang jeung ngadorong jalma-jalma nurutkeun kahayang pikiranna sorangan, harita manéhna ngahinakeun Allah, sarta ngabahayakeun jiwana sorangan, jeung jiwa dulur-dulurna. Manusa anu pinuh ku dosa ngan ukur bisa manggihan pangharepan jeung kabeneran di jero Allah; sarta teu aya saurang manusa ogé anu bener saluareun salila manéhna boga iman ka Allah, sarta ngajaga hubungan anu hirup jeung Anjeunna. Kembang di sawah kudu miboga akar dina taneuh; kudu meunang hawa, ibun, hujan, jeung cahya panonpoé. Eta

bakal mekar ngan lamun narima kauntungan-kauntungan ieu, sarta sakabéhna asalna ti Allah. Kitu deui jeung manusa. Urang narima ti Allah naon anu ngalayanan kahirupan jiwa. Urang geus dipapatahan supaya ulah percaya ka manusa, atawa ngajadikeun daging sabagé panangan urang. Kutuk geus diucapkeun ka sakur anu ngalakukeun ieu.” The 1888 Materials, 1432–1434.